

**ІНСТИТУТ ЗАКОНОДАВСТВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ**

**РЕФЕРАТИВНИЙ ОГЛЯД
ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА**

Випуск 3

(липень – вересень 2006 р.)

Київ – 2006

УДК 341:061.1ЄС

ББК 67.412(4)

P45

СЕРІЯ «РЕФЕРАТИВНИЙ ОГЛЯД ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА»

*Серію рекомендовано до друку Вченою радою Інституту законодавства
Верховної Ради України (Протокол № 9 від 26 жовтня 2006 р.)*

За загальною редакцією В.О. Зайчука,
Керівника Апарату Верховної Ради України,
академіка АПН України

Реферативний огляд європейського права / За заг. ред.
P45 В.О. Зайчука. – Вип. 3. – К., 2006. – 60 с.

ISBN 966-7024-74-1

Серію «Реферативний огляд європейського права» підготовлено Інститутом законодавства Верховної Ради України з метою оперативного системного інформування державних органів, наукових установ та громадськості щодо прийняття європейських законодавчих актів, розвитку європейської правової доктрини та судової практики ЄС.

Серію розраховано на народних депутатів України, депутатів місцевих рад, працівників секретаріатів комітетів і фракцій Верховної Ради України, помічників-консультантів народних депутатів України, а також фахівців, які працюють у сфері адаптації національного законодавства до норм європейського права.

УДК 341:061.1ЄС

ББК 67.412(4)

ЗМІСТ

ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ АБРЕВІАТУР ТА ТЕРМІНІВ	7
I. АКТИ РАДИ ЄВРОПИ.....	9
ДОКУМЕНТИ КОМІТЕТУ МІНІСТРІВ.....	9
<i>Рекомендація Rec(2006)9 від 12 липня 2006 р. “Про прийняття, права та обов’язки студентів-мігрантів і співробітництво з країнами їхнього походження” .....</i>	9
<i>Рекомендація Rec(2006)10 від 12 липня 2006 р. “Про поліпшення доступу ромів (циган) та мандрівників до медичної допомоги в Європі” .....</i>	10
ІНШЕ	10
<i>Моніторинг стану підписання та ратифікації міжнародних договорів державами – членами Ради Європи.....</i>	10
II. ЗАКОНОДАВСТВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	16
<i>Регламент (ЄС) № 1107/2006 Європейського Парламенту та Ради від 5 липня 2006 року стосовно прав інвалідів та осіб з обмеженою дієздатністю, що подорожують повітряними суднами .....</i>	16
<i>Регламент (ЄС) № 1082/2006 Європейського Парламенту та Ради від 5 липня 2006 року про Європейське об’єднання територіального співробітництва (ЄОТС).....</i>	17
<i>Директива 2006/54/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 5 липня 2006 року стосовно імплементації принципу рівних можливостей та рівноправного ставлення до чоловіків і жінок у питаннях зайнятості та професійної діяльності.....</i>	18
<i>Регламент Комісії (ЄС) № 1177/2006 від 1 серпня 2006 року, що впроваджує Регламент (ЄС) № 2160/2003 Європейського Парламенту та Ради стосовно вимог до використання спеціальних методів контролю в рамках національних програм з метою контролю сальмонели у свійської птиці .....</i>	19
<i>Регламент (ЄС) № 1367/2006 Європейського Парламенту та Ради від 6 вересня 2006 року щодо застосування положень Організації конвенції про доступ до інформації, участь громадськості у прийнятті рішень та доступ до правосуддя з питань довкілля, до інституцій та органів Співтовариства ...</i>	20
<i>Директива 2006/66/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 вересня 2006 року про батареї й акумулятори і відпрацьовані батареї й акумулятори, яка скасовує Директиву 91/157/ЄЕС..</i>	20

<i>Рішення Комісії від 20 вересня 2006 року про створення Групи високого рівня з багатомовності (2006/644/ЄС) .....</i>	<i>21</i>
III. ЗАКОНОДАВСТВО ОКРЕМИХ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	22
АВСТРІЯ.....	22
<i>Федеральний Закон від 3 серпня 2006 року про обов'язок надання енергетичних документів у разі продажу та передачі в оренду будівель та об'єктів експлуатації (Закон про надання енергодokumentів) .....</i>	<i>22</i>
<i>Федеральний Закон 2006 року про заходи безпеки стосовно повітряних суден з третіх країн .....</i>	<i>22</i>
ВЕЛИКА БРИТАНІЯ.....	23
<i>Закон 2006 року про догляд за дітьми .....</i>	<i>23</i>
<i>Закон 2006 року про електоральне управління .....</i>	<i>23</i>
<i>Закон 2006 року про державний бюджет .....</i>	<i>24</i>
<i>Закон 2006 року про землі громад .....</i>	<i>25</i>
<i>Закон 2006 року про охорону здоров'я .....</i>	<i>25</i>
<i>Закон 2006 року про компенсацію .....</i>	<i>26</i>
<i>Закон 2006 року про міжнародний розвиток (звітування та прозорість).....</i>	<i>27</i>
НІМЕЧЧИНА	28
<i>Закон від 8 липня 2006 року про впровадження Директиви 2004/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про пропозиції стосовно поглинання .....</i>	<i>28</i>
<i>Закон від 15 липня 2006 року про дотації на капіталовкладення .....</i>	<i>28</i>
<i>Закон від 15 липня 2006 року про спрощення правового нагляду за відходами.....</i>	<i>29</i>
<i>Закон від 20 липня 2006 року про впровадження Рамкового рішення Ради про європейський ордер на арешт та процедуру видачі між державами-членами (Закон про європейський ордер на арешт).....</i>	<i>29</i>
<i>Закон від 14 серпня 2006 року про впровадження європейських директив щодо реалізації принципів рівного ставлення.....</i>	<i>30</i>
<i>Закон від 14 серпня 2006 року про запровадження Європейського кооперативного товариства та про внесення змін до права кооперативних товариств.....</i>	<i>30</i>
<i>Закон від 14 серпня 2006 року про впровадження первинної кваліфікації та періодичне навчання водіїв, які перевозять товари або пасажирів .....</i>	<i>31</i>

<i>Закон від 28 серпня 2006 року про створення Федерального відомства з питань цифрового радіо, органів та організацій, на які покладено завдання щодо гарантування безпеки.....</i>	<i>32</i>
IV. РОЗВИТОК ДОКТРИНИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА.....	33
<i>Стратегія ЄС щодо захисту прав дітей.....</i>	<i>33</i>
<i>Рішення засідання “Великої вісімки” стосовно енергетичних ринків, 16 липня 2006 р.....</i>	<i>34</i>
<i>Пропозиції Європейської Комісії щодо активізації боротьби проти нелегальної імміграції.....</i>	<i>35</i>
<i>Пропозиція Європейської Комісії щодо Директиви стосовно захисту річок, озер і прибережних вод від забруднення.....</i>	<i>36</i>
<i>Рішення засідання міністрів юстиції та внутрішніх справ ЄС стосовно вдосконалення контролю за міграційними процесами, 21-22 вересня 2006 р.....</i>	<i>37</i>
СУДОВА ПРАКТИКА	39
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 4 липня 2006 р. у справі 212/04. “Константінос Аденелер та інші проти “Еллінікос Організмос Галактос” (ЕЛОГ)” .....</i>	<i>39</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 11 липня 2006 р. у справі 13/05. “Соня Чакон Навас проти “Еурест Колектівідадес СА”” .....</i>	<i>40</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 11 липня 2006 р. у справі 432/04. “Комісія Європейських Співтовариств проти Едіт Крессон” .....</i>	<i>42</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 13 липня 2006 р. в об’єднаних справах 295/04 - 298/04. “Вінченцо Манфреді та інші проти “Ллойд Адріатіко Ассікураціоні СпА” та інших”..</i>	<i>43</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 18 липня 2006 р. у справі 406/04. “Джеральд де Куйпер проти Національної служби зайнятості” .....</i>	<i>44</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 18 липня 2006 р. у справі 519/04 Р. “Давід Мека-Медіна та Ігор Майцен проти Комісії Європейських Співтовариств” .....</i>	<i>45</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 6 вересня 2006 р. у справі 88/03. “Португальська Республіка проти Комісії Європейських Співтовариств” .....</i>	<i>47</i>
<i>Рішення Суду Європейських Співтовариств від 7 вересня 2006 р. у справі 484/04. “Комісія проти Сполученого Королівства” ....</i>	<i>49</i>

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 12 вересня 2006 р. у справі 196/04. “Кедбері Швеєс плс. та Кедбері Швеєс Оверсіз Лтд. проти членів Управління податкових зборів” 50

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 12 вересня 2006 р. у справах 145/04 та 300/04. “Королівство Іспанія проти Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії”. “М. Г. Еман та О.Б. Севінгер проти Колегії бургомистра та олдерменів м. Гаага” 52

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 19 вересня 2006 р. у справі 356/04. “Товариство “Лідл Бельгіум ГмбХ та Ко КГ” проти товариства “Етабліссементен Франц Колрют НВ”” 55

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 19 вересня 2006 р. у справах 506/04 та 193/05. “Грегем Дж. Уїлсон проти Колегії адвокатів Люксембурга”. “Комісія Європейських Співтовариств проти Великого Герцогства Люксембург” 57

ПЕРЕЛІК ОСНОВНИХ АБРЕВІАТУР ТА ТЕРМІНІВ

Договір ЄС – Договір про заснування Європейського Співтовариства.

Євратом – Європейське Співтовариство з атомної енергії.

Європейська Рада – міждержавна складова Європейського Союзу, яка має форму регулярних засідань глав держав та урядів країн-членів ЄС.

Європейське Співтовариство (Співтовариство) – засновано згідно з Римським договором 1957 р. З 1993 р. цей термін було витіснено із загального вжитку терміном “Європейський Союз”, тепер він застосовується на позначення в переважній більшості випадків групи держав-членів, які утворюють Європейський Союз.

Європейський суд – Європейський суд з прав людини.

Європейські Співтовариства – Європейське Співтовариство з атомної енергії, Європейське Співтовариство з вугілля та сталі та Європейське Економічне Співтовариство. З 1967 р. внаслідок злиття трьох Співтовариствами керують єдині інституції, тому часто їх називають узагальнено “Європейське Співтовариство”. Відколи у 2002 р. Європейське Співтовариство з вугілля та сталі припинило існування, фактично залишилось два Європейських Співтовариства.

ЄП – Європейський Парламент, одна з п’яти основних інституцій Європейського Співтовариства (разом із Радою, Комісією, Судом Європейських Співтовариств та Рахунковою палатою).

ЄС – Європейський Союз, заснований згідно з Договором про Європейський Союз 1993 р. (інші назви – Маастрихтський договір, Договір про ЄС або ДЄС).

КМ (Комітет міністрів) – Комітет міністрів Ради Європи.

Комісія (Європейська Комісія) – одна з п’яти основних інституцій Європейського Співтовариства.

Рада (Рада ЄС) – одна з п'яти основних інституцій Європейського Співтовариства.

РЄ – Рада Європи.

Суд ЄС – Суд Європейських Співтовариств, одна з п'яти основних інституцій Європейського Співтовариства.

I. АКТИ РАДИ ЄВРОПИ

ДОКУМЕНТИ КОМІТЕТУ МІНІСТРІВ

Рекомендація Rec(2006)9 від 12 липня 2006 р. “Про прийняття, права та обов’язки студентів-мігрантів і співробітництво з країнами їхнього походження”

Recommendation Rec(2006)9 of the Committee of Ministers to member states on the admission, rights and obligations of migrant students and co-operation with countries of origin

Комітет міністрів, визнаючи, що право на освіту є одним з фундаментальних прав людини, та спираючись на норми багатьох нормативно-правових актів РЄ та ЄС, рекомендує державам-членам всебічно сприяти доступу студентів до вищих навчальних закладів у державах – членах РЄ.

Рекомендація визначає термін “студент-мігрант”, а також умови та процедури прийняття такого студента державою, де він навчатиметься, порядок надання дозволу на проживання й оскарження відмови у його наданні. Крім того, документ встановлює права та обов’язки студента-мігранта під час його навчання, включаючи право на вільне пересування, медичні страхування та допомогу, соціальну допомогу та забезпечення житлом, працю впродовж навчання та канікул.

Цією Рекомендацією КМ підкреслює надзвичайну важливість налагодження співробітництва між зацікавленими державами, яке має бути спрямоване на сприяння поверненню студентів-мігрантів до країн їхнього походження та їхній успішній реінтеграції, а також посилення прозорості діяльності вищих навчальних закладів.

КМ закликає держави-члени враховувати положення цієї Рекомендації в ході укладення відповідних міждержавних двосторонніх або багатосторонніх угод.

Рекомендація Rec(2006)10 від 12 липня 2006 р. “Про поліпшення доступу ромів (циган) та мандрівників до медичної допомоги в Європі”

Recommendation Rec(2006)10 of the Committee of Ministers to member states on better access to health care for Roma and Travellers in Europe

Комітет міністрів, зважаючи на складне становище ромів та мандрівників і значну кількість нормативно-правових актів РЄ, ЄС та ООН щодо розв’язання проблем, пов’язаних з подоланням дискримінації стосовно цих осіб, рекомендує державам-членам дотримуватися певних принципів для гарантування їм рівного доступу до медичної допомоги, а саме забезпечувати:

- безперешкодний доступ до медичного забезпечення та медичної допомоги;
- попередження захворюваності шляхом підвищення обізнаності у питаннях охорони і збереження здоров’я;
- належне облаштування та санітарний стан житла;
- особливу увагу до здоров’я дітей.

Крім того, КМ рекомендує залучати представників цих етнічних і соціальних груп до розробки державних стратегій та політики з питань забезпечення їх здоров’я.

ІНШЕ

Моніторинг стану підписання та ратифікації міжнародних договорів державами – членами Ради Європи

Україна

26 червня 2006 р.

Україна підписала Додатковий протокол до Конвенції про права людини та біомедицину стосовно трансплантації органів і тканин людини (№ 186),

Додатковий протокол до Конвенції про права людини та біомедицину стосовно біомедичних досліджень (№ 195).

21 червня 2006 р.

Україна *ратифікувала* Європейську угоду про правила, що регулюють пересування між державами – членами Ради Європи (№ 025).

Інші держави

22 вересня 2006 р.

Австрія *ратифікувала* Протокол № 2 до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями (№ 169).

20 вересня 2006 р.

Люксембург *ратифікував* Європейську конвенцію про ландшафти (№ 176).

Польща *ратифікувала* Конвенцію стосовно розробки Європейської фармакопеї (№ 050).

19 вересня 2006 р.

Андорра *ратифікувала* Конвенцію проти допінгу (№ 135).

Латвія *підписала* Європейську конвенцію про захист тварин, що утримуються на фермах (№ 087),

Протокол про внесення змін до Європейської конвенції про захист тварин, що утримуються на фермах (№ 145).

14 вересня 2006 р.

Бельгія *ратифікувала* Протокол № 14 до Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, який змінює контрольну систему Конвенції (№ 194).

Вірменія *ратифікувала* Додатковий протокол до Конвенції проти допінгу (№ 188).

7 вересня 2006 р.

Хорватія підписала Європейську конвенцію про правовий захист послуг, що базуються на або перебувають в умовному доступі (№ 178).

Швейцарія ратифікувала Протокол про внесення змін до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом (№ 190).

5 вересня 2006 р.

Данія підписала Конвенцію Ради Європи про протидію торгівлі людьми (№ 197).

1 вересня 2006 р.

Франція прийняла Європейську конвенцію про правовий захист послуг, що базуються на або перебувають в умовному доступі (№ 178).

30 серпня 2006 р.

Австрія ратифікувала Європейську конвенцію про компенсацію жертвам насильницьких злочинів (№ 116),

Конвенцію проти корупції у контексті цивільного права (№ 174).

29 серпня 2006 р.

Фінляндія підписала Конвенцію Ради Європи про протидію торгівлі людьми (№ 197).

21 серпня 2006 р.

Румунія ратифікувала Додатковий протокол до Конвенції проти допінгу (№ 188),

Конвенцію Ради Європи про протидію торгівлі людьми (№ 197).

31 липня 2006 р.

Болгарія *ратифікувала* Конвенцію Ради Європи про запобігання тероризму (№ 196).

27 липня 2006 р.

Латвія *ратифікувала* Європейську угоду про осіб, які беруть участь у процесі Європейського суду з прав людини (№ 161),

Додатковий протокол до Конвенції про корупцію у контексті кримінального права (№ 191).

Нідерланди *прийняли* Протокол про внесення змін до Європейської конвенції про боротьбу з тероризмом (№ 190).

24 липня 2006 р.

Грузія *ратифікувала* Європейську рамкову конвенцію про транскордонне співробітництво між територіальними органами або властями (№ 106).

17 липня 2006 р.

Андорра *ратифікувала* Протокол № 14 до Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, який змінює контрольну систему Конвенції (№ 194).

Греція *підписала* Конвенцію про контакти, пов'язані з дітьми (№ 192),

Додатковий протокол стосовно біомедичних досліджень до Конвенції про права людини і біомедицину (№ 195);

ратифікувала Протокол № 12 до Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод (№ 177),

Європейську конвенцію про захист тварин при міжнародному перевезенні (переглянуту) (№ 193);

денонсувала Європейську конвенцію про захист тварин при міжнародному перевезенні (№ 65).

Грузія ратифікувала Європейську угоду про передачу заяв про правову допомогу (№ 92).

11 липня 2006 р.

Латвія підписала Європейську конвенцію про захист тварин, призначених на забій (№ 102).

10 липня 2006 р.

Греція ратифікувала Європейську конвенцію про охорону археологічної спадщини (переглянуту) (№ 143);

денонсувала Європейську конвенцію про охорону археологічної спадщини (№ 66).

30 червня 2006 р.

Норвегія ратифікувала Конвенцію про кіберзлочинність (№ 185).

26 червня 2006 р.

Фінляндія підписала Додатковий протокол до Конвенції про права людини та біомедицину стосовно трансплантації органів і тканин людини (№ 186).

21 червня 2006 р.

Кіпр ратифікував Європейську конвенцію про ландшафти (№ 176).

20 червня 2006 р.

Молдова ратифікувала Конвенцію про міжнародне визнання вироків у кримінальних справах (№ 070),

Європейську конвенцію про правовий статус трудящих-мігрантів (№ 093).

13 червня 2006 р.

Албанія *ратифікувала* Додатковий протокол до Європейської конвенції про інформацію щодо іноземного законодавства (№ 097).

7 червня 2006 р.

Франція *прийняла* Протокол № 14 до Конвенції про захист прав людини й основоположних свобод, який змінює контрольну систему Конвенції (№ 194).

II. ЗАКОНОДАВСТВО ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Регламент (ЄС) № 1107/2006 Європейського Парламенту та Ради від 5 липня 2006 року стосовно прав інвалідів та осіб з обмеженою дієдатністю, що подорожують повітряними суднами

Regulation (EC) № 1107/2006 of the European Parliament and of the Council of 5 July 2006 concerning the rights of disabled persons and persons with reduced mobility when travelling by air

З урахуванням того, що єдиний ринок повітряних послуг має приносити користь громадянам у цілому, інваліди та особи з обмеженою дієдатністю, що визнані такими з причин інвалідності, віку тощо, повинні мати таку саму, як й інші громадяни, можливість користуватися повітряними суднами. Інваліди та особи з обмеженою дієдатністю мають таке саме право, як і всі інші громадяни, на вільне пересування, свободу вибору та недискримінацію.

Цей Регламент встановлює певні правила захисту та надання допомоги інвалідам та особам з обмеженою дієдатністю, які подорожують повітряними суднами, з метою як їхнього захисту від дискримінації, так і надання відповідної допомоги.

Положення Регламенту застосовуються до інвалідів та осіб з обмеженою дієдатністю, які користуються або мають намір скористатися комерційними пасажирськими повітряними послугами для від'їзду з, транзиту через чи прибуття до аеропорту, що розташований на території будь-якої держави-члена, до якої застосовується Договір ЄС.

Регламент набирає чинності на 20-й день після його опублікування в "Офіційному віснику Європейського Союзу".

Регламент (ЄС) № 1082/2006 Європейського Парламенту та Ради від 5 липня 2006 року про Європейське об'єднання територіального співробітництва (ЄОТС)

Regulation (EC) № 1082/2006 of the European Parliament and of the Council of 5 July 2006 on a European grouping of territorial cooperation (EGTC)

З метою вирішення існуючих проблем, з якими мали справу держави-члени, зокрема регіональні та місцеві влади, щодо здійснення та управління діяльністю у сфері територіального співробітництва в рамках їхнього внутрішнього права та процедур, що різняться залежно від країни, необхідним є прийняття відповідних заходів.

Існуючі інструменти, такі як Європейське об'єднання з економічних інтересів, виявилися непридатними для організації структурованого співробітництва на базі Світової програми зі стимулювання міжрегіональної співпраці всередині ЄС (INTERREG) упродовж програмного періоду 2000 – 2006 рр.

Метою Європейського об'єднання територіального співробітництва є сприяння транскордонному, транснаціональному та/або міжрегіональному співробітництву, спрямованому на зміцнення економічної та соціальної злагодженості дій його членів.

У Регламенті передбачено, що Європейське об'єднання територіального співробітництва має діяти в рамках завдань, що обмежуються допомогою та стимулюванням територіального співробітництва з метою посилення економічної та соціальної злагодженості дій, а також визначаються його членами на основі того, що всі вони підпадають під компетенцію кожного члена цього об'єднання відповідно до його національного законодавства.

Регламент набирає чинності з наступного дня після його опублікування в “Офіційному віснику Європейського Союзу”.

Директива 2006/54/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 5 липня 2006 року стосовно імплементації принципу рівних можливостей та рівноправного ставлення до чоловіків і жінок у питаннях зайнятості та професійної діяльності

Directive 2006/54/EC of the European Parliament and of the Council of 5 July 2006 on the implementation of the principle of equal opportunities and equal treatment of men and women in matters of employment and occupation

Директиву було прийнято Європейським Парламентом і Радою з метою запобігання утискам і сексуальним домаганням, що суперечать принципу рівного ставлення до чоловіків і жінок та є причиною дискримінації за ознакою статі.

Документ спрямований на впровадження принципу рівних можливостей та рівноправного ставлення до чоловіків і жінок у питаннях зайнятості та професійної діяльності, а саме:

- доступу до працевлаштування, включаючи просування по службі, а також доступ до професійного навчання;
- умов праці, включаючи заробітну плату;
- схем соціального забезпечення, що стосуються певних сфер професійної діяльності.

Згідно з Директивою держави-члени зобов'язані вжити необхідних заходів з метою виконання її умов, запобігання дискримінації та надання соціального забезпечення визначеним верствам населення, а також надати Комісії інформацію щодо виконання цих заходів щонайпізніше 15 вересня 2006 р.

Директива набирає чинності на 20-й день після її опублікування в “Офіційному віснику Європейського Союзу”.

Регламент Комісії (ЄС) № 1177/2006 від 1 серпня 2006 року, що впроваджує Регламент (ЄС) № 2160/2003 Європейського Парламенту та Ради стосовно вимог до використання спеціальних методів контролю в рамках національних програм з метою контролю сальмонели у свійської птиці

Commission Regulation (EC) № 1177/2006 of 1 August 2006 implementing Regulation (EC) № 2160/2003 of the European Parliament and of the Council as regards requirements for the use of specific control methods in the framework of the national programmes for the control of salmonella in poultry

Регламент Комісії (ЄС) № 1177/2006 встановлює певні правила використання антибактеріальних препаратів та вакцин у рамках національних програм контролю сальмонели у свійської птиці, що прийняті згідно зі ст. 6 Регламенту (ЄС) № 2160/2003 (національні програми контролю).

Відповідно до ряду нормативних актів ЄС цим Регламентом встановлено виняткові обставини використання заходів контролю (антибактеріальні препарати та вакцини).

Зазначеним Регламентом, а також Європейським управлінням з безпечності харчових продуктів (EFSA) не рекомендується застосовувати антибактеріальні препарати для контролю наявності сальмонели у свійської птиці з огляду на ризик для здоров'я населення, пов'язаний зі звиканням бактерій до цих препаратів.

Натомість з урахуванням даних сучасних наукових досліджень та позиції Європейського управління з безпечності харчових продуктів Комісія встановлює, що з метою покращання охорони здоров'я населення використання живих та інактивованих вакцин проти кишкової сальмонели має бути обов'язковим в усіх державах – членах ЄС з високим рівнем її поширення.

Регламент набирає чинності на 20-й день після його опублікування в “Офіційному віснику Європейського Союзу”.

Регламент (ЄС) № 1367/2006 Європейського Парламенту та Ради від 6 вересня 2006 року щодо застосування положень Органської конвенції про доступ до інформації, участь громадськості у прийнятті рішень та доступ до правосуддя з питань довкілля, до інституцій та органів Співтовариства

Regulation (EC) No 1367/2006 of the European Parliament and of the Council of 6 September 2006 on the application of the provisions of the Aarhus Convention on Access to Information, Public Participation in Decision-making and Access to Justice in Environmental Matters to Community institutions and bodies

Мета цього Регламенту полягає у сприянні імплементації обов'язків, що випливають з *Конвенції про доступ до інформації, участь громадськості у прийнятті рішень та доступ до правосуддя з питань довкілля*, шляхом запровадження норми щодо застосування положень Конвенції до інституцій та органів Співтовариства.

Таке застосування передбачає, зокрема, гарантування права доступу громадськості до інформації з питань довкілля, одержаної або розробленої інституціями або органами Співтовариства, забезпечення доступності та поширення інформації для громадськості, забезпечення участі останньої у планах та програмах, пов'язаних із довкіллям, надання доступу до правосуддя з питань довкілля на рівні Співтовариства.

Регламент набирає чинності на 3-й день після його опублікування в "Офіційному віснику Європейського Союзу" та вступає в дію з 28 червня 2007 р.

Директива 2006/66/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 6 вересня 2006 року про батареї й акумулятори і відпрацьовані батареї й акумулятори, яка скасовує Директиву 91/157/ЄЕС

Directive 2006/66/EC of the European Parliament and of the Council of 6 September 2006 on batteries and accumulators and waste batteries and accumulators and repealing Directive 91/157/EEC

Головною метою цієї Директиви є зменшення негативного впливу батарей та акумуляторів, а також відпрацьованих батарей та акумуляторів на довкілля та сприяння, таким чином, захисту, збереженню та покращанню його якості.

Директива стосується всіх типів батарей та акумуляторів безвідносно їхньої форми, об'єму, ваги та складу, крім обладнання, пов'язаного із захистом національних інтересів держав-членів, військовим оснащенням та матеріалами.

Директива набирає чинності з дня її опублікування в “Офіційному віснику Європейського Союзу”.

Рішення Комісії від 20 вересня 2006 року про створення Групи високого рівня з багатомовності (2006/644/ЄС)

Commission Decision of 20 September 2006 setting up the High Level Group on Multilingualism (2006/644/EC)

Рішення прийняте з огляду на статтю 149 (2) Договору про заснування Європейського Співтовариства, яка покладає на Співтовариство завдання розвивати європейський вимір в освіті, зокрема через викладання та поширення мов держав-членів.

Відповідно до нової стратегії Співтовариства щодо багатомовності Комісія цим Рішенням створила Групу високого рівня з багатомовності. Завдання даної Групи полягає в обміні ідеями, досвідом та найкращою практикою у сфері багатомовності, а також у наданні рекомендацій Комісії стосовно питань, що належать до цієї сфери.

Рішення набирає чинності з дня його опублікування в “Офіційному віснику Європейського Союзу”.

III. ЗАКОНОДАВСТВО ОКРЕМИХ КРАЇН ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

АВСТРІЯ

Федеральний Закон від 3 серпня 2006 року про обов'язок надання енергетичних документів у разі продажу та передачі в оренду будівель та об'єктів експлуатації (Закон про надання енергодокументів)

Bundesgesetz über die Pflicht zur Vorlage eines Energieausweises beim Verkauf und bei der In-Bestand-Gabe von Gebäuden und Nutzungsobjekten (Energieausweis-Vorlage-Gesetz – EAVG)

Даний Закон прийнято на виконання Директиви Європейського Парламенту та Ради 2002/91/ЄС від 16 грудня 2002 року про енергетичну рентабельність будівель.

Цей Закон регулює обов'язок продавця або орендодавця надавати покупцеві або наймачу енергодокумент. Під енергодокументом згідно із зазначеним Законом розуміється документ про загальну рентабельність енерговикористання, який вимагається відповідно до Директиви 2002/91/ЄС.

Закон набирає чинності щонайпізніше з 1 січня 2008 р. У разі, якщо він набере чинності до 1 січня 2008 р., міністр юстиції має повідомити про дату набрання ним чинності в “Офіційному віснику”.

Федеральний Закон 2006 року про заходи безпеки стосовно повітряних суден з третіх країн

Bundesgesetz über Sicherheitsmaßnahmen bei Luftfahrzeugen aus Drittstaaten

Цей Закон прийнято для запровадження заходів безпеки щодо повітряних суден з третіх країн, які здійснили посадку у внутрішньому аеропорті.

Заходи безпеки включають надання відповідної інформації, перевірки майданчиків для обслуговування літаків, невідкладні заходи у разі потенційної загрози безпеці, обмін інформацією.

Закон набирає чинності з 1 серпня 2006 р.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Закон 2006 року про догляд за дітьми

Childcare Act 2006

Цей Закон містить положення щодо повноважень та функцій органів місцевої влади та інших органів Англії, що пов'язані з покращанням благополуччя малолітніх дітей, положення стосовно повноважень та обов'язків органів місцевої влади Англії та Уельсу щодо догляду за дітьми та надання відповідної інформації батькам та іншим особам, положення стосовно регламентації та інспектування догляду за дітьми в Англії, а також внесення змін до Частини 10А Закону 1989 року про дітей щодо Уельсу.

Даний Закон складається з чотирьох частин та трьох додатків. Положення першої частини визначають загальні функції уповноважених органів місцевої влади Англії, що пов'язані з покращанням благополуччя малолітніх дітей та доглядом за ними. Друга частина містить положення стосовно відповідних функцій уповноважених органів місцевої влади на території Уельсу. Третя частина регулює питання забезпечення догляду за дітьми різного віку в Англії. Четверта частина містить дотичні окремі та загальні положення щодо сфери регулювання цього Закону. Додатки до зазначеного Закону вносять зміни та доповнення до інших актів, що регулюють діяльність у цій сфері.

Дія цього Закону поширюється лише на територію Англії та Уельсу, за винятком положень, передбачених його підчастиною (2).

Закон набирає чинності з 11 липня 2006 р.

Закон 2006 року про електоральне управління

Electoral Administration Act 2006

Цей Закон регулює питання реєстрації виборців та збереження відповідної інформації, балотування на виборах, управління та проведення виборів і референдумів, а також регламентації діяльності політичних партій.

Закон складається з дев'яти частин та двох додатків. Положення першої частини стосуються ведення координованого обліку виборців в оперативному режимі. Друга частина містить положення про безпосередню реєстрацію виборців. Третя частина регламентує вживання заходів, спрямованих на боротьбу з шахрайством під час виборів. Положення четвертої частини стосуються перевірки виборчих дільниць. П'ята частина містить положення про балотування кандидатів на виборах (зокрема, щодо мінімального віку кандидатів та процедури подання кандидатур). Шоста частина Закону регламентує процедуру проведення виборів та пов'язані з цим питання. Положення сьомої частини регулюють діяльність політичних партій стосовно виборів. Восьма та дев'ята частини містять дотичні окремі та загальні положення щодо сфери застосування цього Закону.

Дію деяких положень даного Закону обмежено дією норм його підчастин на території Північної Ірландії та Шотландії.

Закон набирає чинності з 11 липня 2006 р.

Закон 2006 року про державний бюджет

Finance Act 2006

Закон 2006 року про державний бюджет запроваджує окремі види мита, а також змінює певні його види, вносить зміни до законодавства стосовно державного боргу та державних доходів, а також запроваджує інші положення, пов'язані з державним бюджетом.

Закон складається з десяти частин та двадцяти шести додатків. Положення першої частини стосуються акцизних зборів (зокрема, на тютюнові вироби, алкогольні напої тощо). Друга частина містить положення про податок на додану вартість. Третя частина охоплює положення щодо прибуткового податку, податку з прибутків компаній та податку на збільшення ринкової вартості капіталу. Положення четвертої частини регулюють діяльність установ, які інвестують у нерухомість. П'ята частина містить положення стосовно нафтопродуктів (зокрема, новий базис для визначення ринкової вартості тощо). До шостої частини входять положення щодо податку на спадщину. Положення сьомої частини стосуються

пенсій та пенсійних схем. Восьма частина регламентує питання про гербові збори. Дев'ята та десята частини даного Закону містять дотичні окремі та додаткові положення щодо Державного бюджету Великої Британії.

Додатки до вказаного Закону вносять відповідні зміни до законодавства у бюджетній сфері.

Цей Закон набирає чинності з 19 липня 2006 р.

Закон 2006 року про землі громад

Commons Act 2006

Цей Закон регулює питання, пов'язані з громадськими землями та міськими або селищними зеленими зонами.

Він складається з п'яти частин. Перша частина стосується питань складання та ведення реєстру земель та зелених зон, що належать певним громадам. Положення другої частини охоплюють питання управління громадами зазначеними землями та зеленими зонами (зокрема, запроваджує створення відповідних рад). Третя частина стосується видів робіт (здійснення яких заборонено на зазначених територіях, а також порядок отримання згоди на проведення певних видів робіт на означених територіях). Четверта та п'ята частини містять додаткові та загальні положення щодо сфери регулювання цього Закону.

Дія положень даного Закону поширюється лише на територію Англії та Уельсу.

Закон набирає чинності з 19 липня 2006 р.

Закон 2006 року про охорону здоров'я

Health Act 2006

Цей Закон складається з семи частин, містячи положення щодо заборони куріння в окремих приміщеннях, місцях та транспортних засобах та змінюючи мінімальний вік осіб, яким дозволено продаж тютюнових виробів. Він включає положення

стосовно запобігання та контролю за охороною здоров'я та супутніми курінню захворюваннями; положення щодо управління та використання контрольованих лікарських препаратів; положення щодо контролю за окремими актами купівлі-продажу лікарських препаратів та ходом роботи фармацевтичних установ; положення про Державну службу охорони здоров'я на території Англії та Уельсу та інші дотичні положення.

Дія окремих положень цього Закону, що встановлено його підчастиною 84, поширюється лише на територію Шотландії та Північної Ірландії.

Закон набирає чинності з 19 липня 2006 р.

Закон 2006 року про компенсацію

Compensation Act 2006

Цей Закон складається з трьох частин та Додатку і визначає фактори, що можуть враховуватися судом під час прийняття рішень у позовах щодо недбалості або порушення законного обов'язку, містить положення про відшкодування шкоди внаслідок захворювання на мезотеліому¹ (зокрема, з огляду на причини та фактори, що спричинили захворювання), а також положення щодо регламентації діяльності служб управління з питань позовів і створення арбітражного суду для служб управління з питань позовів, у зв'язку з чим ним вносяться відповідні зміни та доповнення до дотичних чинних законодавчих актів Великої Британії.

Дія положень даного Закону поширюється лише на територію Англії та Уельсу.

Закон набирає чинності з 25 липня 2006 р.

---

¹ Мезотеліома – захворювання, що поряд із раком легенів та азбестом, призводить до летальних випадків. Щорічно хвороби, викликані азбестом, забирають життя 3000 британців. Очікується, що пік захворюваності (10 тис. осіб на рік) припаде на 2030 р. (Прим. перекладача).

Закон 2006 року про міжнародний розвиток (звітування та прозорість)

International Development (Reporting and Transparency) Act 2006

Цей Закон запроваджує практику щорічних звітів Державного секретаря про загальні витрати на міжнародну допомогу та про розподіл такої допомоги, зокрема про успіхи у досягненні мети, спрямованої на те, щоб витрати на офіційну допомогу розвитку становили 0,7% валового національного прибутку. Закон також вимагає, щоб такі звіти містили інформацію про витрати країни, про кількісне співвідношення витрат у країнах із низьким доходом, про ефективність витрат на допомогу та про прозорість міжнародної допомоги, а також для цілей, що з цим пов'язані.

Він складається з дев'яти частин і Додатка. Положення частини 6-ї цього Закону передбачають, що Державний секретар має включати у кожний щорічний звіт такі спостереження про внески урядових департаментів до сприяння прозорості в наданні допомоги, а також використанні наданої допомоги, які вважає за необхідне.

Частини 1-6 даного Закону набирають чинності через три місяці після його прийняття.

Цей Закон набирає чинності з 25 липня 2006 р.

НІМЕЧЧИНА

Закон від 8 липня 2006 року про впровадження Директиви 2004/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про пропозиції стосовно поглинання

Gesetz zur Umsetzung der Richtlinie 2004/25/EG des Europäischen Parlaments und des Rates vom 21. April 2004 betreffend Übernahmeangebote vom 8. Juli 2006

Цей Закон прийнято на виконання Директиви 2004/25/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 21 квітня 2004 року про пропозиції стосовно поглинання, яка спрямована на гармонізацію правил та норм, що застосовуються при поглинанні товариств.

Він регулює питання реалізації пропозицій щодо поглинання товариств, якщо всі цінні папери або деякі з них відповідного товариства допущені до торгів на організованому ринку. Метою цього Закону є регулювання процесу поглинання товариств, а також гарантування рівного захисту акціонерам та іншим зацікавленим сторонам. Цим Законом регулюються також питання захисту міноритарних акціонерів.

Закон набирає чинності з 14 липня 2006 р.

Закон від 15 липня 2006 року про дотації на капіталовкладення

Investitionszulagengesetz 2007 (InvZuIG 2007) vom 15. Juli 2006

Метою Закону про дотації на капіталовкладення є сприяння інвестиціям на придбання та виготовлення нового рухомого майна основного капіталу. Він встановлює період, розмір капіталовкладення, а також порядок обчислення, призначення та виплати дотації на нього.

Цим Законом визначено й обов'язок повідомлення та отримання відповідного дозволу Європейської Комісії, оскільки певні дотації можуть частково збігатися з регіональними планами допомоги ЄС.

Закон від 15 липня 2006 року про спрощення правового нагляду за відходами

Gesetz zur Vereinfachung der abfallrechtlichen Überwachung vom 15. Juli 2006

Зазначений Закон прийнято для систематизації та впровадження норм, закріплених у правових актах Європейських Співтовариств у сфері поводження з небезпечними відходами.

Він вносить зміни до ряду правових актів Німеччини, що регулюють питання, пов'язані з відходами, їх утилізацією та маркуванням. Зокрема, цим Законом передбачаються особливі вимоги щодо утилізації та нагляду за небезпечними відходами. Повноваження щодо впровадження правових актів Європейських Співтовариств у національне законодавство Німеччини покладається на Федеральний уряд.

Закон від 20 липня 2006 року про впровадження Рамкового рішення Ради про європейський ордер на арешт та процедуру видачі між державами-членами (Закон про європейський ордер на арешт)

Gesetz zur Umsetzung des Rahmenbeschlusses über den Europäischen Haftbefehl und die Übergabeverfahren zwischen den Mitgliedstaaten der Europäischen Union (Europäisches Haftbefehlsgesetz - EuHbG) vom 20. Juli 2006

Зазначений Закон слугує інструментом впровадження Рамкового рішення Ради 2002/584/ЮВС від 13 червня 2002 р. про європейський ордер на арешт та процедуру видачі між державами-членами.

Він регулює питання та умови видачі осіб, зокрема громадян Німеччини, державам – членам ЄС з метою кримінального переслідування. Закон спрямовано на спрощення умов і процедури екстрадиції засуджених або підозрюваних осіб для виконання вироків чи судового переслідування.

Закон від 14 серпня 2006 року про впровадження європейських директив щодо реалізації принципів рівного ставлення

Gesetz zur Umsetzung europäischer Richtlinien zur Verwirklichung des Grundsatzes der Gleichbehandlung vom 14. August 2006

Метою цього Закону є перешкоджання або усунення дискримінації за ознакою раси, статі, етнічного походження, релігії чи світогляду, віку або сексуальної орієнтації.

Він спрямований на впровадження основних інструментів ЄС у сфері рівного ставлення до чоловіків та жінок:

- Директиви Ради 2000/43/ЄС від 29 червня 2000 року про впровадження принципу рівного ставлення до осіб безвідносно їхнього расового чи етнічного походження;
- Директиви Ради 2000/78/ЄС від 27 листопада 2000 року, що встановлює загальні рамки рівного ставлення у сфері зайнятості та професійної діяльності;
- Директиви Ради та Європейського Парламенту 2002/73/ЄС від 23 вересня 2002 року, що вносить зміни до Директиви Ради 76/207/ЄЕС про впровадження принципу рівного ставлення до чоловіків та жінок стосовно доступу до зайнятості, професійного навчання та підвищення по службі, а також умов праці;
- Директиви Ради 2004/113/ЄС від 13 грудня 2004 року, що впроваджує принцип рівного ставлення до чоловіків та жінок стосовно доступу до та надання товарів та послуг.

Закон від 14 серпня 2006 року про запровадження Європейського кооперативного товариства та про внесення змін до права кооперативних товариств

Gesetz zur Einführung der Europäischen Genossenschaft und zur Änderung des Genossenschaftsrechts vom 14. August 2006

Цей Закон спрямовано на впровадження у національне законодавство Німеччини Регламенту (ЄС) № 1435/2003 від 22 липня 2003 року про статут Європейського кооперативного

товариства (ЄКТ). Метою цього Регламенту є встановлення європейської організаційно-правової форми для кооперативів, а також надання можливості заснування ЄКТ фізичним особам – резидентам різних держав-членів або юридичним особам, заснованим відповідно до права держав-членів.

Він застосовується до європейських кооперативних товариств, які мають зареєстроване місце знаходження в Німеччині.

Цей Закон набирає чинності з 18 серпня 2006 р.

Закон від 14 серпня 2006 року про впровадження первинної кваліфікації та періодичне навчання водіїв, які перевозять товари або пасажирів

Gesetz zur Einführung einer Grundqualifikation und Weiterbildung der Fahrer im Güterkraft- oder Personenverkehr vom 14. August 2006

Мета цього Закону полягає у покращанні безпеки дорожнього руху шляхом заохочення та сприяння заходам, спрямованим на розвиток навичок та знань водіїв, що, в свою чергу, має посилити безпеку європейських транспортних шляхів.

Він слугує інструментом впровадження в німецьке право Директиви Європейського Парламенту та Ради 2003/59/ЄС від 15 липня 2003 року про первинну кваліфікацію та періодичне навчання водіїв певних дорожніх транспортних засобів, які перевозять товари або пасажирів, що вносить зміни до Регламенту Ради (ЄЕС) № 3820/85 і Директиви Ради 91/439/ЄЕС та скасовує Директиву Ради 76/914/ЄЕС.

Зазначений Закон набирає чинності з 1 жовтня 2006 р.

Закон від 28 серпня 2006 року про створення Федерального відомства з питань цифрового радіо, органів та організацій, на які покладено завдання щодо гарантування безпеки

Gesetz über die Errichtung einer Bundesanstalt für den Digitalfunk der Behörden und Organisationen mit Sicherheitsaufgaben (BDBOS-Gesetz - BDBOSG) vom 28. August 2006

Метою цього Закону є створення у структурі Міністерства внутрішніх справ правоздатної установи публічного права (відомства) – Федерального відомства з питань цифрового радіо, органів та організацій, на які покладено завдання щодо забезпечення безпеки.

Завдання даного Федерального відомства полягають у створенні та забезпеченні функціонування у Німеччині єдиної федеральної системи мовлення та цифрових даних для органів та організацій, на які покладено завдання щодо гарантування безпеки.

Зазначений Закон набирає чинності з моменту оприлюднення.

IV. РОЗВИТОК ДОКТРИНИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА

Стратегія ЄС щодо захисту прав дітей

EU moves forward on children's rights (Newsletter – Issue 85, 18 July, 2006)

Комісія схвалила нову стратегію сприяння і захисту прав дітей. 4 липня вона надала інформацію щодо майбутніх цілей та численних короткотермінових заходів з невідкладних проблем.

Сучасні події ще раз поставили права дітей у центр громадського обговорення. Існує широкий консенсус стосовно того, що діти в ЄС, як і в усьому іншому світі, потребують більшої захищеності їх фундаментальних прав. У зусиллях щодо посилення масштабу та ефективності дій ЄС Комісія запропонувала документ з невідкладних внутрішньо- і зовнішньополітичних дій стосовно прав дітей.

У документі окреслено сім специфічних цілей:

- капіталізація існуючої діяльності при вирішенні нагальних потреб;
- ідентифікація пріоритетів для майбутньої діяльності ЄС;
- внесення прав дітей до числа пріоритетів діяльності ЄС;
- запровадження ефективного механізму координації та консультацій;
- збільшення можливостей та знань щодо прав дітей;
- розробка стратегії комунікації стосовно прав дітей;
- пріоритетність прав дітей у зовнішніх стосунках.

До кінця 2006 р. Комісія має намір виділити два шестиканальних номери телефону для повідомлень про випадки зникнення та сексуальної експлуатації дітей, а також підтримати банківський сектор у боротьбі з використанням кредитних карток для придбання сексуальних зображень дітей у мережі Інтернет. У 2007 р. вона розпочне “План дій” стосовно дітей з метою розвитку

співробітництва для адресного сприяння вирішенню нагальних проблем дітей у країнах, що розвиваються. Водночас, вона сприятиме концентрації зусиль щодо проблем дитячої бідності в ЄС.

Комісія також призначить Координатора з прав дитини, який координуватиме стратегію з усіма відповідними службами.

Цими коротко- та довготерміновими заходами Комісія сподівається сприяти правам дітей у всьому світі, ґрунтуючись на традиції правничих і політичних зобов'язань стосовно прав людини взагалі й особливо прав дітей. Через широкі та скоординовані акції нова стратегія додасть об'єму зусиллям держав-членів і зміцнить визнання і повагу щодо принципів Конвенції ООН з прав дитини (UNCRC) як всередині Союзу, так і за його межами.

Рішення засідання “Великої вісімки” стосовно енергетичних ринків, 16 липня 2006 р.

G8 commits to “open and transparent” energy markets (Euractiv.com, 18 July 2006)

16 липня лідери Сполучених Штатів, Росії, Японії, Німеччини, Франції, Великої Британії, Італії та Канади як підсумок дводенної зустрічі у Санкт-Петербурзі прийняли спільну заяву щодо глобальної енергетичної безпеки.

Лідери визнали спільний інтерес країн-виробників і країн-споживачів і заявили про свою відданість “відкритим, прозорим <...> та конкурентоздатним енергетичним ринкам” як ключу до глобальної енергетичної безпеки. Досягнута домовленість розглядається як подальший крок Росії до ратифікації Енергетичної хартії, яка узаконює ці принципи.

Однак продовження насильства на Близькому Сході кинуло тінь на переговори щодо глобальної енергетичної безпеки, оскільки ціна нафти на азійських ринках зросла до 78 дол. за барель. Підсумкова заява визнала необхідність більших зусиль стосовно скорочення споживання у транспортному секторі, на який припадають 2/3 світового споживання нафти. Це включає також заходи щодо досягнення ефективної енергетики і розвитку альтернативних джерел пального, включаючи водень.

На саміті було ухвалено “План дій” із семи пунктів у таких сферах:

- збільшення прозорості, передбачуваності та стабільності глобальних енергетичних ринків;
- покращання інвестиційного клімату в енергетичному секторі;
- підвищення енергоефективності та енергозбереження;
- диверсифікація енергоджерел та їх використання;
- забезпечення фізичної безпеки інфраструктури нормованого енергопостачання;
- скорочення енергетичних потреб;
- дослідження проблем зміни клімату та стабільного розвитку.

Пропозиції Європейської Комісії щодо активізації боротьби проти нелегальної імміграції

Commission wants to step up fight against illegal immigration (Newsletter – Issue 86, 1 August 2006)

Комісія запропонувала пакет заходів, спрямованих на ефективнішу боротьбу з нелегальною імміграцією, водночас із зміцненням солідарності між державами-членами. 19 липня вона ухвалила Повідомлення про політичні пріоритети у боротьбі з нелегальною імміграцією, пропозицію щодо Регламенту, який встановлює Кодекс Співтовариства про візи для короткотермінового перебування та пропозицію щодо Регламенту про команди прикордонників швидкого реагування.

Повідомлення про політичні пріоритети встановлює положення щодо того, яким чином сприяти захисту зовнішніх кордонів.

Пропозиція щодо Регламенту, що встановлює Кодекс Співтовариства про візи для короткотермінового перебування, спрямована на сприяння законному подорожуванню до ЄС. Кодекс

має посилити системну сумісність спільної візової політики та зміцнити правову безпеку і прозорість візових правил.

Пропозиція щодо Регламенту про команди прикордонників швидкого реагування має на меті запровадження механізму, за яким держави-члени, у разі зіткнення з труднощами при контролюванні своїх зовнішніх кордонів, матимуть можливість тимчасово скористатися експертною оцінкою та людськими ресурсами прикордонників іншої держави-члена.

Пропозиція Європейської Комісії щодо Директиви стосовно захисту річок, озер і прибережних вод від забруднення

Commission to protect Europe's rivers, lakes and coastal waters from pollution (Newsletter – Issue 86, 1 August 2006)

18 липня Європейська Комісія запропонувала Директиву, що встановлює ліміти концентрації на поверхні води 41 виду пестицидів, важких металів та інших небезпечних хімічних речовин. Речовини, наведені у списку Комісії, загрожують безпеці тваринного і рослинного життя у водному середовищі, а також є небезпечними для здоров'я людини. Комісар з питань довкілля Ставрос Дімас зазначив, що одна краплина небезпечної субстанції здатна забруднити тисячі літрів води, тому життєво важливо, щоб відповідним чином здійснювався контроль за хімічними речовинами, що становлять загрозу довкіллю і людському життю. Обґрунтовуючи пропозицію Комісії, він додав, що ці спільні стандарти захисту потрібні з огляду на те, що басейни багатьох річок і прибережні води перетинають міжнародні кордони.

Запропонована Директива – ключовий елемент законодавства на підтримку Рамкової водної директиви, яка визначила 2015 р. кінцевим терміном виконання зобов'язань щодо дотримання стандартів якості у сфері захисту довкілля. Пропозиція сприятиме просуванню ініціативи Комісії стосовно покращання регулювання, замінивши п'ять попередніх директив.

Рішення засідання міністрів юстиції та внутрішніх справ ЄС стосовно вдосконалення контролю за міграційними процесами, 21-22 вересня 2006 р.

Managing immigration: ministers stress the need for solidarity and common rules (Newsletter – Issue 89, 29 September 2006)

Міністри юстиції та внутрішніх справ ЄС визначили пропозиції, спрямовані на досягнення більшої ефективності контролю за міграційними потоками та посилення протидії нелегальній імміграції. На неформальній міністерській зустрічі у Тампере 21-22 вересня вони наголосили на необхідності запровадження загальноєвропейської системи притулку для ефективнішого прикордонного контролю та зміцнення солідарності серед держав – членів ЄС.

“Поліпшення системи розподілу навантаження [пов’язаного із наданням притулку] та форми солідарності є інтегральною частиною посилення міграційного контролю в Союзі. Іншими важливими частинами цього процесу є загальноєвропейські правила легальної імміграції на додаток до пропозиції щодо стратегії прикордонного контролю”, - заявив на зустрічі міністр внутрішніх справ Фінляндії Карі Раямякі.

Дискусія щодо імміграції, започаткована країною, що головує в ЄС, основана на схваленому у липні Повідомленні Комісії про політичні пріоритети у боротьбі з нелегальною імміграцією. Європейська Комісія дослідила, як у подальшому досягти безпеки зовнішніх кордонів і визначила теми для обговорення, такі як необхідність впорядкування та утримання зайнятості нелегальних іммігрантів – громадян третіх країн.

Дебати проходили у контексті перегляду Гаазької програми, на основі якої проходила зустріч. Міністри також наголосили, що необхідним для забезпечення розширення Шенгенської зони є якомога швидше включення до неї нових держав – членів ЄС. Карі Раямякі та Франко Фраттіні, заступник Голови Комісії, інформували міністрів про стан підготовки Шенгенської інформаційної системи, що має на меті встановлення зони без

контролю внутрішніх кордонів: підготовка затримується і система не може бути задіяною до квітня 2007 р., як планувалося спочатку.

Інші теми стосувалися питань можливостей інтенсифікації співробітництва у галузі юстиції та у внутрішніх справах, а також боротьби з тероризмом, що набуває дедалі більшої важливості.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 4 липня 2006 р. у справі 212/04. “Константинос Аденелер та інші проти “Еллінікос Організмос Галактос” (ЕЛОГ)”

Judgment of the Court of Justice of 4 July 2006 in Case C-212/04. *Konstantinos Adeneler and Others v Ellinikos Organismos Galaktos (ELOG)*

Пан Аденелер та 17 інших працівників уклали з ЕЛОГ (грецькою молочною організацією) низку послідовних строкових трудових договорів, жоден з яких не було поновлено по закінченні строку його дії. Кожен з цих договорів було укладено на 8 місяців, а різниця у часі між ними варіювала від 22 днів до 10 місяців і 26 днів. Працівники звернулися до місцевого суду з клопотанням про те, що ці договори належить розглядати як трудові контракти невизначеної тривалості. Суд, у свою чергу, звернувся за висновком до Суду Європейських Співтовариств.

Відповідно до Директиви 1999/70/ЄС, яка вводить у дію Рамкову угоду про строкові трудові договори, кожна держава – член ЄС з метою запобігання зловживанням, що впливають із практики послідовних строкових трудових договорів, має визначати “об’єктивні причини” для їх поновлення, а також за яких умов строковий трудовий договір або відносини вважаються “послідовними”.

У грецькому законодавстві зазначено, що строкові трудові договори або відносини вважаються “послідовними”, якщо їх укладено між тим самим роботодавцем та працівником за тих самих умов працевлаштування й вони не розділені періодом часу більшим, ніж 20 робочих днів. Також законодавство, прийняте на виконання Директиви, що дозволяє необмежене поновлення строкових трудових договорів, якщо це пояснюється об’єктивними причинами, визначає, що об’єктивна причина існує у разі, якщо укладення строкового трудового договору вимагається законодавством. По-перше, Суд Європейських Співтовариств постановив, що укладення послідовних строкових трудових договорів виключно на основі національного законодавства не узгоджується з метою названої Рамкової угоди, яка спрямована на захист працівників. Концепція “об’єктивних причин” вимагає

визначення особливих факторів, зокрема відповідної діяльності та умов, за яких вона здійснюється, що не були враховані грецьким законодавством.

По-друге, національне положення, за яким строкові трудові договори вважаються послідовними, якщо розділені періодом меншим або таким, що становить 20 робочих днів, розглядається Судом як таке, що підриває завдання, мету та практичну дію вказаної Рамкової угоди. Таке негнучке й обмежувальне визначення може не лише фактично виключити велику кількість строкових трудових відносин зі сфери захисту працівників, на що спрямовано дану Директиву, а й дозволяти зловживання такими відносинами з боку роботодавця.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 11 липня 2006 р. у справі 13/05. “Соня Чакон Навас проти “Еурест Колектівідадес СА””

Judgment of the Court of Justice of 11 July 2006 in Case C-13/05. *Sonia Chacón Navas v. Eurest Colectividades SA*

Рішення Суду стосується питання тлумачення Директиви Ради 2000/78/ЄС від 27 листопада 2000 р. щодо створення загальної структури для рівного ставлення у питаннях зайнятості та працевлаштування².

Пані Соню Чакон Навас, яка працювала у компанії “Еурест”, у жовтні 2003 р. було визнано непридатною до роботи через хворобу, що унеможливило її повернення на робоче місце в короткий термін. У травні 2004 р. вона отримала письмове повідомлення від свого роботодавця про те, що її звільнено з роботи та їй запропоновано відповідну компенсацію. Внаслідок цього пані Чакон Навас подала позов проти свого роботодавця. Враховуючи той факт, що хвороба може спричинити необоротну непрацездатність, іспанський суд вирішив, що працівники повинні користуватися своєчасним захистом внаслідок заборони дискримінації на підставі непрацездатності. Отже, іспанський суд звернувся до Суду Європейських Співтовариств за тлумаченням відповідних

---

² Council Directive 2000/78/EC of 27 November 2000 establishing a general framework for equal treatment in employment and occupation (OJ 2000 L 303, p. 16).

положень Директиви Ради 2000/78/ЄС щодо створення загальної структури для рівного ставлення у питаннях зайнятості та працевлаштування.

По-перше, Суд ЄС постановив, що структура, запроваджена зазначеною Директивою з метою боротьби з дискримінацією на підставі непрацездатності, застосовується також стосовно випадків звільнення.

Однак, застосовуючи в цій Директиві поняття “непрацездатність”, законотворці свідомо обрали термін, який відрізняється від терміна “хвороба”. Отже, ці два терміни просто не можуть використовуватися на позначення одного й того самого поняття і вважатися автентичними.

Оскільки в названій Директиві не дається тлумачення терміна “непрацездатність”, Суд дійшов висновку про необхідність надання його незалежного та єдиного тлумачення (“непрацездатність” для цілей цієї Директиви слід розуміти як обмеження, що є результатом, зокрема, фізичних, розумових або психологічних ушкоджень та перешкоджає участі відповідної особи у професійному житті). Крім того, у вказаній Директиві немає жодної згадки про те, що працівники є захищеними внаслідок заборони дискримінації на підставі непрацездатності, адже будь-яка хвороба може призвести до непрацездатності. Отже, на особу, яку було звільнено роботодавцем виключно внаслідок хвороби, не поширюється загальна структура, запроваджена зазначеною Директивою для боротьби з дискримінацією на підставі непрацездатності.

Суд також встановив, що ця Директива забороняє звільнення на підставі непрацездатності, що в світлі обов’язку забезпечувати раціональні умови особам із певними вадами не виправдовується тим фактом, що відповідна особа є некомпетентною, нездатною до та непридатною для виконання належних функцій на займаній нею посаді.

Суд ЄС також дійшов висновку, що хвороба як така, не може вважатися підставою, додатковою до інших, стосовно яких наведена Директива забороняє дискримінацію.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 11 липня 2006 р. у справі 432/04. “Комісія Європейських Співтовариств проти Едіт Крессон”

Judgment of the Court of Justice of 11 July 2006 in Case C-432/04. *Commission of the European Communities v. Edith Cresson*

Рішення Суду стосується питання щодо порушення членом Європейської Комісії свого зобов'язання шанувати обов'язки, що випливають із займаної посади.

Пані Крессон, член Європейської Комісії, звернулася з проханням про призначення на одну з посад свого близького знайомого, пана Бертело. У відповідь на це їй було повідомлено, що на момент її звернення пану Бертело вже було 66 років (що не відповідало вимогам до посади, на яку він претендував), а також що відповідний штат працівників вже повністю укомплектовано. Згодом його було призначено на посаду позаштатного наукового співробітника, але фактично він працював особистим радником пані Крессон.

Пан Бертело пропрацював у Комісії за контрактом два з половиною роки (тоді як відповідними нормами передбачено максимальний строк такої роботи у 24 місяці), після чого звернувся з проханням про дострокове розірвання контракту за станом здоров'я (відповідну заяву було прийнято, а його в результаті звільнено). У січні 2003 р. Європейська Комісія надіслала пані Крессон позовну заяву внаслідок порушення нею своїх обов'язків як члена Комісії з огляду на призначення пана Бертело. Заслухавши пані Крессон, Європейська Комісія подала проти неї позов до Суду Європейських Співтовариств на підставі ст. 213 Договору про заснування Європейського Співтовариства³.

Суд ЄС дійшов висновку, що, призначаючи пана Бертело на зазначену посаду, пані Крессон тим самим порушила свої обов'язки, які випливають із посади члена Європейської Комісії. Таке порушення згідно зі ст. 213 Договору про заснування

---

³ Стаття 213(2) Договору закріплює обов'язки та функції членів Європейської Комісії. Положення в третьому абзаці частини 2 ст. 213 Договору передбачає, що Рада та Комісія можуть подати позов до Суду ЄС, який має вирішити з огляду на обставини, чи звільнити відповідну особу з посади, чи позбавити її права на пенсію або замість цього інших пільг. Це перший випадок, коли Суд ЄС приймав рішення у справі, спираючись на це положення.

Європейського Співтовариства фактично передбачає покарання. Отже, Суд ЄС вирішив, беручи до уваги всі обставини справи, що саме лише встановлення факту порушення передбачає певне покарання й відповідно не накладає на пані Крессон стягнення у вигляді позбавлення права на пенсію чи замість цього інших пільг.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 13 липня 2006 р. в об'єднаних справах 295/04 - 298/04. “Вінченцо Манфреді та інші проти “Ллойд Адріатіко Ассікураціоні СпА” та інших”

Judgment of the Court of Justice of 13 July 2006 in Joined Cases C-295/04 та C-298/04. *Vincenzo Manfredi and Others v. Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA and Others*

Рішення Суду стосується питання відповідальності юридичної особи за шкоду, заподіяну фізичній особі внаслідок укладення незаконної угоди на території однієї з держав – членів ЄС.

У липні 2000 р. італійська національна компетентна установа, що займається питаннями конкуренції, повідомила, що страхові компанії “Ллойд Адріатіко Ассікураціоні СпА” (Lloyd Adriatico Assicurazioni SpA), “Фондіаріа Саї СпА” (Fondiarìa Sai SpA) та “Ассіталія СпА” (Assitalia SpA) уклали незаконну угоду з метою обміну інформацією у сфері страхування. Ця угода сприяла збільшенню страхових премій для обов'язкового страхування цивільної відповідальності від нещасних випадків, спричинених автотранспортними засобами, суднами та мопедами, що не було обґрунтовано кон'юнктурою ринку.

Пан Манфреді та інші подали позови до італійського суду проти зазначених страхових компаній щодо відшкодування збільшених страхових премій, сплачених у результаті угоди, проголошеної незаконною.

Після розгляду справи італійська судова установа звернулася за висновком до Суду Європейських Співтовариств щодо кількох питань, які стосуються конкурентного права ЄС (ст. 81 Договору про заснування Європейського Співтовариства), зокрема, чи порушує угода (укладена на території Італії відповідно до національного законодавства, але пізніше визнана національним судом незаконною) не лише італійське законодавство щодо захисту

конкуренції, а й Договір ЄС, оскільки страхові компанії інших держав-членів, які також діють на території Італії, теж були сторонами угоди, визнаної незаконною; чи можуть треті сторони вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконною угодою, а також чи сумісні певні національні законодавчі норми зі ст. 81 Договору про заснування Європейського Співтовариства.

Розглянувши обставини справи, Суд вирішив, що, по-перше, за відсутності на рівні Співтовариства відповідних норм, якими б регулювалося зазначене питання, держави-члени мають призначити певні національні судові установи, наділені необхідною юрисдикцією, та розробити детальні процесуальні норми для вирішення аналогічних судових справ. По-друге, Суд постановив, що держави-члени мають визначити строк позовної давності для відшкодування шкоди та встановити критерії для визначення розміру цієї шкоди.

Суд ЄС також прийняв рішення, згідно з яким компетентній національній судовій установі необхідно встановити, чи дійсно певна національна правова норма, яка передбачає, що строк позовної давності для відшкодування шкоди обчислюється з дня укладення незаконної угоди, практично унеможливорює або надзвичайно ускладнює реалізацію права на відшкодування цієї шкоди.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 18 липня 2006 р. у справі 406/04. “Джеральд де Куйпер проти Національної служби зайнятості”

Judgment of the Court of Justice of 18 July 2006 in Case C-406/04. Gérald De Cuyper v. Office national de l'emploi

Пану Куйперу, громадянину Бельгії, у 1997 р. було надано допомогу по безробіттю, оскільки він раніше працював у цій країні. У 2000 р. інспектори Національної служби зайнятості встановили, що з січня 1999 р. пан Куйпер фактично проживав у Франції. На основі розслідування, яке виявило його фактичне місце проживання, пану Куйперу було відмовлено у подальшій виплаті допомоги по безробіттю, оскільки він більше не задовольняв вимоги щодо фактичного місця проживання відповідно до

законодавства Бельгії. Національна служба зайнятості також вимагала від нього повернути допомогу, сплачена йому з січня 1999 р.

Пан Куйпер подав позов до суду, який, у свою чергу, звернувся за висновком до Суду Європейських Співтовариств.

Суд ЄС встановив, що, незважаючи на те, що згідно з положеннями Договору ЄС кожен громадянин Союзу має право пересуватися та вільно проживати на території держав-членів, право вільного вибору місця проживання не є безумовним. Воно надається з урахуванням обмежень та умов, визначених цим Договором та заходами, ухваленими на його [Договору] виконання. До того ж Регламент (ЄЕС) № 1408/71 передбачає лише дві ситуації, коли компетентні органи держави-члена можуть дозволити отримання допомоги по безробіттю особою, яка проживає на території іншої держави-члена. По-перше, якщо безробітна особа виїхала в іншу державу-член для пошуку роботи, та, по-друге, якщо така особа проживала на території цієї іншої держави під час її останнього працевлаштування. Ситуація пана Куйпера не задовольняла жодної з умов.

У результаті Суд дійшов висновку, що у цій справі прив'язка до місця проживання відображає потребу здійснювати моніторинг ситуації з працевлаштуванням та сімейним станом безробітних осіб. Тому інспектори служби зайнятості повинні перевіряти, чи змінилася життєва ситуація в отримувача допомоги по безробіттю, яка може вплинути на отримання ним допомоги. Така позиція ґрунтується виключно на міркуваннях державного інтересу безвідносно громадянства відповідної особи.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 18 липня 2006 р. у справі 519/04 Р. “Давід Мека-Медіна та Ігор Майцен проти Комісії Європейських Співтовариств”

Judgment of the Court of Justice of 18 July 2006 in Case C-519/04 P. David Meca-Medina and Igor Majcen v. Commission of the European Communities

Пан Мека-Медіна та пан Майцен – професійні спортсмени з плавання на довгі дистанції. Під час Світового кубку їх було дискваліфіковано, оскільки тест на наявність анаболічних речовин

виявився позитивним. Спортсмени звернулися зі скаргою до Європейської Комісії, заявляючи, що норми Міжнародного олімпійського комітету з допінг-контролю несумісні з нормами Співтовариства щодо конкуренції та свободи надання послуг. Комісія відхилила скаргу, і плавці звернулися до Суду першої інстанції ЄС.

Суд першої інстанції відхилив їхні клопотання, встановивши, що норми з допінг-контролю не підпадають під сферу дії права Співтовариства у галузі конкуренції та свободи надання послуг.

Тоді спортсмени спробували оскаржити рішення Суду першої інстанції у Суді Європейських Співтовариств.

Слід нагадати, що спорт регулюється правом Співтовариства, оскільки є видом економічної діяльності. Однак Суд встановив, що положення Договору щодо вільного пересування осіб та свободи надання послуг не впливають на питання, що стосуються виключно спортивного інтересу, та не мають нічого спільного з економічною діяльністю. Однак цей факт не означає, що відповідна спортивна діяльність випадає зі сфери дії положень права Співтовариства щодо конкуренції. Відтак Суд Європейських Співтовариств вирішив, що Суд першої інстанції помилився у виборі права та скасував його рішення.

Що стосується сумісності відповідних норм з правилами конкуренції, то Суд Європейських Співтовариств визнав, що караний характер певних норм та розмір покарання застосовуються, якщо їх порушення може негативно вплинути на конкуренцію. З метою запобігання спотворенню конкуренції, як встановлено у зазначеному Договорі, обмеження, що накладається цими нормами, повинно бути встановлено тією мірою, якою таке обмеження забезпечить належний рівень конкуренції у спорті. Таким чином, Суд Європейських Співтовариств не скасував рішення Комісії.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 6 вересня 2006 р. у справі 88/03. “Португальська Республіка проти Комісії Європейських Співтовариств”

Judgment of the Court of Justice of 6 September 2006 in Case C-88/03. *Portuguese Republic v. Commission of the European Communities*

У 1999 р. законодавчий орган Азорських островів ухвалив докладні норми щодо адаптації національної податкової системи до регіональних особливостей згідно з повноваженнями, які йому передавалися у цьому питанні. Такі норми включають зниження ставки доходу та податку на прибуток корпорацій, що автоматично застосовується до всіх суб'єктів господарської діяльності. Таке зниження призначене спеціально для надання підприємствам, заснованим на Азорських островах, можливості подолати структурні вади, що виникають у результаті їхнього розташування в ізольованому регіоні на периферії Співтовариства.

Таку податкову схему було представлено Комісії із запізненням, і вона набрала чинності без дозволу. Після розгляду відповідних заходів Комісія дійшла висновку, що вони є поточною допомогою, яка може надаватися лише у разі, якщо згідно з настановами про національну регіональну допомогу такі заходи були обґрунтовані їхнім сприянням регіональному розвитку та пропорційні додатковим витратам, що мали за мету їхнє відшкодування. Тому такі заходи не можуть застосовуватися до підприємств, які здійснюють фінансову діяльність або діяльність типу “міжгрупових послуг” (діяльність, економічна база якої полягає в забезпеченні послуг підприємствам, що належать до тієї самої групи), оскільки ця діяльність не сприяє достатньою мірою регіональному розвитку⁴. У своєму рішенні Комісія вимагала від Португалії вжити заходів, необхідних для відшкодування допомоги, наданої такими підприємствами.

Португалія оскаржила це рішення у Суді Європейських Співтовариств, особливо щодо класифікації відповідних заходів, наприклад державної допомоги.

---

⁴ Commission Decision of 11 December 2002 on the part of the scheme adapting the national tax system to the specific characteristics of the Autonomous Region of the Azores, which concerns reductions in the rates of income and corporation tax (OJ 2003 L 150, p. 52).

Суд відзначив, у першу чергу, що Договір ЄС забороняє вибіркові заходи державної допомоги, тобто такі, що сприяють діяльності певних підприємств або виробництву певних товарів. Однак такі заходи не становлять державної допомоги, несумісної із загальним ринком, якщо вони обґрунтовані характером або загальною структурою податкової системи.

Суд визнав, що для визначення вибірковості заходів, вжитих інфрадержавним органом, який встановлює нижчу податкову ставку на частині території держави-члена, слід перевірити, чи були такі заходи вжиті цим органом під час здійснення достатньо самостійних повноважень порівняно з повноваженнями центральної влади. Слід також перевірити, чи застосовуються такі заходи до всіх підприємств, заснованих на території, на яку поширюється компетенція такого органу, або до всього виробництва товарів на цій території, на яку поширюється юрисдикція згаданого органу.

Здійснення достатньо самостійних повноважень вимагає, щоб рішення приймалося регіональним органом або органом місцевої влади, який має, з конституційної точки зору, політичний та адміністративний статус, незалежний від статусу центрального уряду. Воно також має бути прийняте без безпосереднього втручання центрального уряду в його зміст. Нарешті, фінансові наслідки зниження національної податкової ставки для підприємств у межах регіону не повинні відшкодовуватися шляхом надання допомоги або субсидій іншими регіонами або центральним урядом. Регіональні органи або органи місцевої влади мають нести відповідальність за політичні та фінансові наслідки таких заходів.

За цих обставин Суд дійшов висновку, що такі заходи слід оцінювати з огляду на всю португальську територію. З урахуванням наведеного здається, що вони є вибірковими, а не загальними.

Суд постановив, що португальський уряд не довів, що вжиття заходів, які розглядаються, є необхідним для ефективного функціонування загальної податкової системи.

Отже, Суд відхилив позов, заявлений Португалією.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 7 вересня 2006 р. у справі 484/04. “Комісія проти Сполученого Королівства”

Judgment of the Court of Justice of 7 September 2006 in Case C-484/04. *Commission v. United Kingdom*

Рішення Суду ЄС стосується питання порушення Великою Британією свого зобов'язання щодо дотримання Директиви Ради стосовно робочого часу⁵.

Згідно з Директивою Ради 93/104/ЄС щодо певних аспектів організації робочого часу держави-члени зобов'язані вжити відповідних заходів, необхідних для забезпечення того, щоб кожний працівник мав право на мінімальний щоденний (кожні 24 години) період відпочинку в розмірі 11 послідовних годин, а також на мінімальний безперервний період відпочинку в розмірі 24 години плюс 11 послідовних годин відпочинку кожні сім днів.

Положення Директиви були перенесені до законодавства Великої Британії шляхом прийняття відповідного нормативного акта (Положення 1998 р. про робочий час). Для роз'яснення населенню цих положень Міністерство торгівлі та промисловості Великої Британії опублікувало ряд настанов, за якими “роботодавці мають гарантувати використання працівниками свого відпочинку, але вони не повинні забезпечувати його фактичне використання”.

Дотримуючись думки, що ці настанови практично рекомендують та заохочують до недотримання вимог зазначеної Директиви, Комісія ініціювала провадження у Суді Європейських Співтовариств.

Суд відзначив, що, в першу чергу, метою Директиви є закріплення мінімальних вимог щодо покращання життєвих та робочих умов працівників шляхом гарантування їм права на мінімальні періоди відпочинку. Ці принципи запроваджують надзвичайно важливі норми соціального права Співтовариства, від яких кожен працівник має отримувати певну користь як від мінімальних вимог, необхідних для забезпечення захисту його безпеки та здоров'я. Для забезпечення максимальної ефективності

---

⁵ Council Directive 93/104/EC of 23 November 1993 concerning certain aspects of the organization of working time (OJ 1993 L 307, p. 18).

прав, наданих працівникам, держави-члени зобов'язані гарантувати право отримувати користь від реального відпочинку. Держава-член, яка, незважаючи на це, зазначає, що роботодавець не повинен забезпечувати працівникам фактичну реалізацію таких прав, не гарантує дотримання ані мінімальних вимог Директиви, ані її основної мети.

Оскільки такі настанови (покликані розтлумачити права, закладені в Директиві) гарантують, що роботодавці повинні лише надавати працівникам можливість використовувати передбачені для них мінімальні періоди відпочинку, і водночас не зобов'язують їх забезпечувати, щоб ці періоди відпочинку дійсно використовувалися, вони є абсолютно недоцільними і несумісними з метою Директиви.

Отже, Суд ЄС виніс рішення, що Сполучене Королівство не виконало своїх зобов'язань згідно з Директивою стосовно робочого часу.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 12 вересня 2006 р. у справі 196/04. “Кедбері Швепс плс. та Кедбері Швепс Оверсіз Лтд. проти членів Управління податкових зборів”

Judgment of the Court of Justice of 12 September 2006 in Case C-196/04. *Cadbury Schweppes plc & Cadbury Schweppes Overseas Ltd v Commissioners of Inland Revenue*

Рішення Суду ЄС стосується питання застосування законодавства Великої Британії щодо контрольованих іноземних товариств (КІТ) лише у разі фіктивних домовленостей з метою зменшення сплати податків.

Кедбері Швепс плс. – товариство-засновник групи товариств “Кедбері Швепс”. До складу цієї групи входять, крім інших, дві філії в Ірландії – “Кедбері Швепс Трежері Сервісес” (Cadbury Schweppes Treasury Services) та “Кедбері Швепс Трежері Інтернейшнл” (Cadbury Schweppes Treasury International), засновані у Дубліні, де у 1996 р. податкова ставка становила 10%.

У 2000 р. члени Управління податкових зборів, враховуючи, що стосовно двох зазначених ірландських філій застосовувалося зазначене законодавство щодо КІТ, пред'явили претензію стосовно

стягнення корпоративного податку з прибутку товариства “Кедбері Швепс”, отриманого однією з його філій у 1996 р.

Товариство “Кедбері Швепс” на підставі того, що законодавство щодо КІТ суперечить праву Співтовариства, особливо з точки зору свободи здійснення підприємницької діяльності звернулося з позовом до членів Спеціальної комісії у справах податкового прибутку. Члени цієї Комісії, у свою чергу, звернулися до Суду Європейських Співтовариств із питанням, чи сумісне закріплення таких норм щодо КІТ у законодавстві Великої Британії з правом Співтовариства.

Відповідно до податкового законодавства Великої Британії прибутки іноземного товариства, в якому товариство-резидент Великої Британії володіє часткою у розмірі понад 50% (КІТ), належать товариству-резиденту та оподатковуються у Великій Британії у разі, якщо корпоративний податок в іншій країні не перевищує $3/4$ ставки, що застосовується у Великій Британії. Товариство-резидент отримує відшкодування податку, сплаченого КІТ. Ця система має на меті змусити товариство-резидент сплатити різницю між податком, сплаченим в іншій країні і податком, що був би сплачений товариством як резидентом Великої Британії.

Існує ряд винятків при застосуванні цього законодавства, зокрема, якщо КІТ розподіляє 90% своїх прибутків товариству-резиденту або у разі задовільної “перевірки мотиву”. Для цього товариство має довести, що основною метою ділових операцій, внаслідок яких було отримано прибуток КІТ, і головною причиною існування КІТ не є зменшення розміру сплаченого у Великій Британії податку шляхом розподілу прибутків.

Розглянувши обставини справи, Суд ЄС дійшов висновку, що законодавство щодо КІТ визначає відмінності між товариствами-резидентами на основі встановленого рівня оподаткування товариств, у яких воно володіє контрольним пакетом акцій. Ця відмінність створює невідгідні умови оподаткування для товариства-резидента, якого стосується законодавство щодо КІТ. Таким чином, законодавство щодо КІТ регламентує обмеження свободи підприємницької діяльності у значенні права Співтовариства.

Щодо можливих підстав застосування такого законодавства, то Суд звернув увагу на те, що вжиття національних заходів, які обмежують свободу підприємницької діяльності, може бути виправдано, якщо вони стосуються фіктивних домовленостей, що мають на меті лише уникнення за інших обставин обов'язкового національного оподаткування і не прагнуть досягти більшого, ніж потрібно.

У результаті Суд ЄС постановив, що для того, щоб визначити, чи займається КІТ дійсною підприємницькою діяльністю, національні органи державної влади мають брати до уваги об'єктивні фактори, які можуть бути засвідчені третіми особами, а не лише суб'єктивні міркування. Члени Спеціальної комісії мають самі визначити, чи можливе “трактування перевірки мотиву”, яке б враховувало ці об'єктивні критерії. У такому випадку вважається, що законодавство щодо КІТ сумісне з правом Співтовариства. Разом з тим, якщо критерії перевірки свідчать, що на товариство-резидент поширюється це законодавство, незважаючи на відсутність об'єктивних доказів існування фіктивної домовленості, то воно суперечить праву Співтовариства.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 12 вересня 2006 р. у справах 145/04 та 300/04. “Королівство Іспанія проти Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії”. “М. Г. Еман та О.Б. Севінгер проти Колегії бургомистра та олдерменів м. Гаага”

Judgment of the Court of Justice of 12 September 2006 in Cases C-145/04 and C-300/04. *Kingdom of Spain v. United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland. M.G. Eman and O.B. Sevinger v. College van burgemeester en wethouders van Den Haag*

Справа 145/04 (Королівство Іспанія проти Сполученого Королівства Великої Британії та Північної Ірландії) стосується питання визначення: чи має право будь-яка держава-член поширювати право голосу на виборах до Європейського Парламенту на громадян держав, що не є членами ЄС, але мешкають у Європі (у цій справі – у Гібралтарі)?

З метою надання мешканцям Гібралтару права голосу на виборах до Європейського Парламенту Сполучене Королівство у 2003 р. створило новий виборчий округ, який об'єднав Гібралтар з

існуючим виборчим округом в Англії та сформував окремий список виборців. Отже, право голосу на зазначених виборах надавалося громадянам Європейського Союзу та громадянам (Британської) Співдружності (націй), які відповідали певним критеріям як громадяни Співдружності, що постійно мешкають у Гібралтарі.

Внаслідок цього Іспанія подала позов до Суду Європейських Співтовариств проти Сполученого Королівства за невиконання ним своїх зобов'язань за Договором про заснування Європейського Співтовариства, посилаючись на те, що лише громадяни Союзу можуть мати право голосу на виборах до Європейського Парламенту. Крім того, згідно із заявою Іспанії Сполучене Королівство, передбачивши об'єднання території Гібралтару з існуючим виборчим округом в Англії, порушило Додаток I до Акта 1976 року та Декларацію до нього від 18 лютого 2002 р.⁶

Розглянувши обставини справи, Суд ЄС, по-перше, нагадав, що дотримувався рішення Європейського Суду з прав людини стосовно того, що Сполучене Королівство ухвалило закон, оспорюваний Королівством Іспанія⁷. Через причини, пов'язані з його конституційними традиціями, Сполучене Королівство прийняло рішення надати право голосу та право балотуватися на виборах громадянам, що відповідають певним критеріям як громадяни Співдружності, які задовольняють умови стосовно наявності особливого зв'язку з територією, щодо якої проводяться вибори.

У результаті Суд ЄС постановив, що ані Договір про заснування Європейського Співтовариства, ані Акт 1976 року чітко не визначають осіб, які мають право голосу та право балотуватися на виборах до Європейського Парламенту. Отже, на сучасному етапі розвитку права ЄС встановлення таких осіб належить до компетенції кожної держави-члена згідно з правом Співтовариства. Дотичні статті Договору про заснування Європейського

---

⁶ Акт стосовно виборів представників Європейського Парламенту прямим загальним голосуванням із останніми змінами, внесеними Рішенням Ради 2002/772/ЄС, Євратом (Act concerning the election of the representatives of the European Parliament by direct universal suffrage, as most recently amended by Council Decision 2002/772/EC, Euratom).

⁷ Рішення від 18 лютого 1999 р. у справі *Меттьюс проти Сполученого Королівства* (*Matthews v. the United Kingdom*)(ЄСПЛ 1999-I). У цьому Рішенні Суд, задовольнивши позов громадянина Сполученого Королівства, який постійно мешкає у Гібралтарі, постановив, що Сполучене Королівство порушило Європейську конвенцію з прав людини, не провівши вибори до Європейського Парламенту на території Гібралтару.

Співтовариства не перешкоджають державам-членам при наданні відповідних прав певним особам, які тісно пов'язані з ними, у порівнянні з громадянами їхніх держав або громадянами Союзу, що постійно мешкають на їхній території.

А щодо об'єднання території Гібралтару з існуючим виборчим округом в Англії, то Суд відзначив, що будь-який виборець із Гібралтару перебуває у рівному становищі з виборцем із Сполученого Королівства і не повинен мати труднощі через статус Гібралтару. Тому Суд відхилив аргумент Королівства Іспанія з цього приводу.

У справі 300/04 (М.Г. Еман та О.Б. Севінгер проти Колегії бургомистра та олдерменів м. Гаага) Державна Рада Нідерландів (Raad van State) звернулася за висновком до Суду Європейських Співтовариств з протилежного питання: чи може держава-член позбавити права голосу на виборах до Європейського Парламенту певні категорії власних громадян, які постійно мешкають на її заморських територіях (у цій справі – на о. Аруба)?

З огляду на обставини справи слід зазначити, що до складу Королівства Нідерланди входять власне Нідерланди, а також о. Аруба та Антильські острови. Всі мешканці Королівства мають єдине громадянство – нідерландське. М. Г. Еман та О. Б. Севінгер, громадяни Нідерландів, які постійно мешкають на о. Аруба, звернулися з вимогою щодо внесення їх до списку виборців, але їхні вимоги було відхилено на підставі того, що вони мешкають на о. Аруба.

Державна Рада Нідерландів звернулася до Суду ЄС із запитом: чи застосовуються положення Договору про заснування Європейського Співтовариства стосовно громадянства Союзу до осіб, які мають громадянство однієї з держав-членів і постійно або тимчасово мешкають на заморських територіях?

Суд ЄС постановив, що особи, які мають громадянство однієї з держав-членів та постійно або тимчасово мешкають на одній із заморських територій, мають ті самі права, що й громадяни Союзу.

Щодо питання, чи має громадянин Союзу, який постійно або тимчасово мешкає на одній із заморських територій, право голосу та право балотуватися як кандидат на виборах до Європейського

Парламенту, то Суд ЄС підтвердив, що визначення осіб, які мають такі права, належить до компетенції кожної держави-члена згідно з правом Співтовариства. Враховуючи, зокрема, відповідну судову практику Європейського Суду з прав людини, критерії щодо місця постійного проживання є прийнятними для визначення осіб, на яких поширюються зазначені права.

Хоча стосовно принципу рівного ставлення існує певна різниця між громадянином Нідерландів, що постійно мешкає на Антильських островах або о. Аруба, та громадянином Нідерландів, який є резидентом держави – нечлена ЄС. Проте вони обидва є нідерландськими громадянами, які не є резидентами держави свого громадянства. Суд ЄС постановив, що, незважаючи на це, різниця у ставленні до них існує: другий має право голосу та право балотуватися як кандидат на виборах до Європейського Парламенту, що проводяться в Нідерландах, тоді як перший таких прав не має. Ця різниця у ставленні має бути об'єктивно обґрунтованою.

У результаті Суд ЄС постановив, що мета, якої прагнуть досягти законодавчий орган Нідерландів і яка полягає у наданні зазначених прав нідерландським громадянам, що мають чи мали зв'язки з Нідерландами, у питанні щодо проведення виборів, повинна визначатися самим законодавчим органом. Проте Уряд Нідерландів недостатньою мірою демонструє той факт, що різниця у ставленні до громадян Нідерландів, які є резидентами держав – нечленів ЄС та постійно мешкають на Антильських островах або о. Аруба, є об'єктивно обґрунтованою й, отже, не є порушенням принципу рівного ставлення.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 19 вересня 2006 р. у справі 356/04. “Товариство “Лідл Бельгіум ГмбХ та Ко КГ” проти товариства “Етабліссемента Франц Колрют НВ””

Judgment of the Court of Justice of 19 September 2006 in Case C-356/04. Lidl Belgium GmbH & Co KG v Etablissements Franz Colruyt NV

Товариства “Лідл” і “Колрют” керують у Бельгії мережею магазинів, у яких в основному продаються вроздріб споживчі товари першої необхідності.

Товариство “Лідл” звернулося з позовом до господарського суду Брюсселя з метою отримати ухвалу, в якій би вимагалось припинити діяльність, якою займалося товариство “Колрют” і яка полягала у порівняльній рекламі. Цей Суд звернувся до Суду Європейських Співтовариств за преюдиційним рішенням щодо ряду питань з приводу тлумачення Європейської директиви про порівняльну рекламу та рекламу, що вводить в оману⁸.

Під час судового провадження розглядалися два методи порівняльної реклами.

Що стосується першого методу, то “Колрют” порівнює загальний рівень цін, встановлених ним та його конкурентами на товари порівнянного асортименту, і визначаючи таким чином суму, яку споживачі можуть заощадити. Загальні рівні їхніх цін визначаються щомісячно, потім щорічно, на основі щоденного обліку окремих цін дуже широкої вибірки споживчих товарів першої необхідності, як ідентичних (марочна продукція), так і подібних (немарочна продукція або власної торговельної марки мережі магазинів).

Другий метод реклами базується на твердженні, що вся продукція “Колрют”, яка має червоний ярлик під назвою “БЕЙСІК”, продається ним у Бельгії за найнижчою ціною. Цей відбір продукції складається по-перше, з марочної продукції, а по-друге, з продукції, що продається без торговельної марки або під торговельною маркою “Колрют”.

Суд дійшов висновку, що зазначена Директива, в принципі, не перешкоджає порівняльній рекламі стосуватися відбору основних предметів споживання, що продаються двома конкуруючими мережами магазинів, оскільки кожний з таких відборів складається з продукції, яка під час розгляду попарно задовольняє різні вимоги порівняльності.

Суд також визнав, що порівняльна реклама, в якій стверджується, що загальний рівень цін рекламодавця нижчий, ніж рівень цін його основних конкурентів, якщо порівняння стосується вибірки товарів, може вводити в оману, коли реклама:

---

⁸ Council Directive 84/450/EEC of 10 September 1984 (OJ 1984 L 250, p. 17), as amended by Directive 97/55/EC of the European Parliament and of the Council of 6 October 1997 (OJ 1997 L 290, p. 18).

– не виявляє, що порівняння стосується лише такої вибірки, а не всієї продукції рекламодавця;

– не визначає подробиць проведеного порівняння, якщо таке визначення можливе, або не інформує осіб, яких це стосується, про джерело інформації, або

– містить узагальнене посилення на ряд сум, що можуть бути заощаджені споживачами, які роблять покупки у рекламодавця, а не в його конкурентів, не зазначаючи загальний рівень цін кожного з таких конкурентів і суму, яку споживачі, вірогідно, заощадять, здійснюючи покупки у рекламодавця, а не у кожного з конкурентів.

Таким чином, національний суд має визначити, чи мають реклами, що розглядаються, в судовому провадженні вказані характеристики.

Рішення Суду Європейських Співтовариств від 19 вересня 2006 р. у справах 506/04 та 193/05. “Грегем Дж. Уїлсон проти Колегії адвокатів Люксембурга”. “Комісія Європейських Співтовариств проти Великого Герцогства Люксембург”

Judgment of the Court of Justice of 19 September 2006 in Cases C-506/04 and C-193/05. Graham J/ Wilson v. Ordre des avocats du barreau du Luxembourg. Commission of the European Communities v. Grand Duchy of Luxembourg

Грегем Дж. Уїлсон, громадянин Сполученого Королівства, адвокат, а також член Колегії адвокатів Англії та Уельсу, займається юридичною практикою в Люксембурзі з 1994 р.

У 2003 р. Уїлсон відмовився відвідати один із усних розглядів за участю Ради колегії адвокатів для оцінки його лінгвістичних знань. У результаті ця Рада відмовилася внести його до реєстру юристів, які займаються юридичною практикою з професійним титулом країни свого громадянства.

Уїлсон оспорив це рішення, звернувшись із позовом стосовно його усунення від професійної діяльності до Вищого адміністративного суду, який, у свою чергу, звернувся до Суду Європейських Співтовариств із запитом: чи дозволяє застосовувана

Директива щодо юридичної практики⁹ державі-члену, яка приймає особу, ставити право юриста займатися професійною практикою на постійній основі у цій державі з професійним титулом країни свого громадянства в залежність від проходження ним тесту на знання мов даної держави-члена?

Розглянувши всі обставини справи та врахувавши головну мету Директиви 98/5/ЄС, Суд ЄС дійшов висновку, що, оскільки зазначена Директива покликана сприяти здійсненню юридичної практики у державах-членах, вона виключає можливість того, щоб у національному законодавстві, згідно з яким здійснюється реєстрація європейського юриста у Колегії адвокатів приймаючої держави-члена, передбачалося проведення тесту на знання відповідної мови.

Водночас Комісія також подала позов проти Люксембургу стосовно невиконання ним своїх зобов'язань, оскільки для того, щоб займатися юридичною практикою в Люксембурзі, національне законодавство висуває певну умову: адвокат має “професійно володіти мовою національного законодавства, а також мовами, що використовуються в адміністративній та судовій галузях”. Від нього також вимагається скласти попередній тест на знання цих мов. Отже, Комісія порушила справу, дотримуючись думки, що три заходи, ухвалені Люксембургом на національному рівні, суперечать зазначеній Директиві.

По-перше, це внесення до реєстру Колегії адвокатів після усного тесту для перевірки знання європейським юристом відповідної мови. Стосовно цього заходу Суд ЄС постановив, що наведене положення люксембурзького законодавства суперечить Директиві 98/5/ЄС.

По-друге, європейським юристам забороняється надавати адресу з метою вручення судових повісток товариствам у Люксембурзі. З цього приводу Суд ЄС звернув увагу на те, що принцип, згідно з яким європейські юристи мають право здійснювати таку саму професійну діяльність, що й юристи-

---

⁹ Директива 98/5/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 16 лютого 1998 р. стосовно сприяння юридичній практиці на постійній основі у будь-якій державі-члені іншій, ніж та, кваліфікацію з якої було отримано (ОВ 1998 L 177, с. 36-43) (Directive 98/5/EC of the European Parliament and of the Council of 16 February 1998 to facilitate practice of the profession of lawyer on a permanent basis in a Member State other than that in which the qualification was obtained (OJ 1998 L 177, p. 36-43)).

практики з професійним титулом приймаючої держави-члена, має певні винятки, передбачені вказаною Директивою. Надання адреси з метою вручення судових повісток товариствам не належить до цих винятків, а держави-члени не мають повноважень стосовно визначення у національному законодавстві інших винятків із цього принципу.

По-третє, зобов'язання щорічно надавати відповідне свідоцтво, видане державою громадянства. Суд ЄС визнав таку вимогу необґрунтованим адміністративним тягарем, що суперечить наведеній Директиві.

З огляду на зазначене Суд виніс рішення про те, що Люксембург не виконав певні зобов'язання як держава – член Співтовариства.

Науково-практичне видання

РЕФЕРАТИВНИЙ ОГЛЯД ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПРАВА

Випуск 3

*За загальною редакцією В.О. Зайчука,
Керівника Апарату Верховної Ради України,
академіка АПН України*

Випуск підготували:

Копиленко О.Л. (керівник), Зайчук О.В., Ворошилова І.В., Мовчан Ю.В.,
Молчанова А.І., Пліско В.В., Санченко А.Є., Цюкало В.Ю.

Відповідальний за випуск

Білоусов Л.В.

Редактор

Кравчук М.Т.

Підписано до друку 04.10.2006.

Формат 60x90/16. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.

Ум. друк. арк. 3,75. Обл.-вид. арк. 2,64.

Оригінал-макет підготовлено в
Інституті законодавства Верховної Ради України
04053, м. Київ, пров. Несторівський, 4.